

РЕШЕНИЕ

№ 3244

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2616** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на „Чез Разпределение България“ АД, ЕИК[ЕИК]/ сега „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], бл.Б. Бизнес Център, чрез пълномощник, срещу Решение № Ж-94/11.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране/КЕВР/, с което на дружеството са дадени следните задължителни указания: 1. В седемдневен срок от получаване на решението „Чез Разпределение България“ АД да издаде становище с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с ясно посочени задължения на страните, отговарящи на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ на г-н И. Т. Г. за присъединяване на Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, УПИ –VI-395, кв.58, [улица], [населено място], общ.Г.; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, немотивирано и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че КЕВР при постановяване на решението не е взела предвид предмета на т.нар. становище очертан в Раздел II на Наредба № 6, като едва със сключването на договора за присъединяване се определят правата и

задълженията, както на съответния мрежов оператор, така и на лицето по чл.14. На следващо място е посочено, че и към настоящия момент не е приета Методика в съответствие с разпоредбата на чл.37 от Наредба № 1 и чл.29, ал.9 от ЗЕВИ, посредством която да се определи цена за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия по чл.24, т.1 от ЗЕВИ, в тази връзка дружеството е в обективна невъзможност да изпълни диспозитива на процесното решение. Сочи се също, че КЕВР е нарушила заложения принцип в чл.23, т.4 от ЗЕ. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – К. В. Г., Т. Й. Г. и Л. Й. Г. / наследници на И. Т. Г. / - в съдебно заседание оспорват жалбата. Не претендират разноски.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление за проучване от 14.09.2020 г. И. Т. Г. е поискал от „Чез Разпределение България“ АД, ЕИК[ЕИК] / сега „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ проучване за начина на присъединяване на Ф. 30 kWp „предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, УПИ – VI-395, кв.58, [улица], [населено място], общ.Г./ л.42 от делото/. След получено писмо от електроразпределителното дружество, г-н Г. представил поисканите му документи / л.43-50 от делото/.

На И. Т. Г. било издадено Становище с изх. № [ЕГН] / 23.10.2020 г. с което на лицето са определени конкретни задължения за присъединяване на обекта му към разпределителната мрежа./ л.51-52 от делото/.

С жалба вх. № Е-11Й-00-14/09.11.2020 г. в КЕВР, г-н Г. е възразил срещу неясното съдържание на издаденото становище от 23.10.2020г.

Във връзка с подадената жалба КЕВР, с писмо от 18.11.2020 г., е поискало от „Чез Разпределение България“ АД на основание чл.143, ал.4 от Наредба № 3 становище и представяне на административната преписка в цялост. В отговор е получено писмо на 01.12.2020 г. от електроразпределителното дружество с представени документи по преписката/ л.35 от делото/.

Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-175/08.02.2021 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ / л.27-29 от делото/ , в който е посочено, че жалбата на лицето е основателна и следва да се постанови решение, с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ на дружеството да се дадат съответните задължителни указания.

Доклада е разгледан на закрито заседание на 11.02.2021 г., видно от извлечение от Протокол № 29/11.02.2021 г. / л.21-25 от делото/

С Решение № Ж-94/11.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на дружеството са дадени следните задължителни указания: 1. В седемдневен срок от получаване на решението „Чез Разпределение България“ АД да издаде становище с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с ясно посочени задължения на страните, отговарящи на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ на г-н И. Т. Г. за присъединяване на Ф. 30

кВтр“, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, УПИ – VI-395, кв.58, [улица], [населено място], общ.Г.; 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им / л.16-18 от делото/

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства, част от административната преписка/ л.85 – 88 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Процесното решение е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на разглеждане пред КЕВР е становището на „Чез Разпределение България“ АД с условия за присъединяване, което е едностранен акт на мрежовия оператор, на база на който се сключва договорът за присъединяване. Преди подписване на договора Ч. е длъжно съгласно чл. 92, ал. 2 от Наредба № 6 да предостави на присъединяваната страна "проект на договор за присъединяване на обекта при техническите изисквания, съдържащи се в издаденото становище". Защитата от неправомерно издадено становище е предвидена във възможността за обжалването му пред КЕВР. Ето защо правилно органа е извършил проверка на законосъобразността на изхождащото от оператора становище, като законова предпоставка за изготвяне на договора.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т. е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към

разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/. Съгласно чл. 87 от Наредба № 6, лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3, операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7). Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на производителя. Подобно задължение се открива и в чл. 116, ал. 3 от ЗЕ и в чл. 31, ал. 3 от Наредба № 6. Чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 определя и къде се намира границата на собственост при разпределителна система на ниво ниско напрежение - границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или

изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Я. е и разпоредбата на чл. 72, ал. 4 от Наредба № 6, че разширението и реконструкцията на преносната и разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост., „Ч. Е. България“ само определя и изготвя становището, след което изготвя проект на договора, който предоставя на присъединявата страна, при техническите изисквания, съдържащи се в издаденото становище.

Видно от съдържанието на становището, за присъединяването на обекта към електроразпределителната мрежа е необходимо да се извърши разширение и реконструкция и изграждане на електроразпределителна мрежа ниско напрежение в обхвата преди изходящите клеми за средството за търговско измерване на Ф. Даденото със становището предписание за реконструкция не уточнява от кого ще бъде направена тя, поради което не е ясно как ще бъде изпълнено изискването на чл. 27 от ЗЕВИ разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения да са за сметка на производителя.

Според чл. 72, ал. 4 от Наредбата, разширението и реконструкцията на преносната и/или разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост. Съгласно ал. 5 от същата разпоредба, електропроводите и другите съоръжения, чрез които се извършва присъединяване на електрическите уредби на електрическа централа към преносната или към разпределителната мрежа след границата на собственост с производителя, се изграждат от съответния мрежови оператор и са негова собственост. Нормите на ЗЕ, както и на Наредба № 6 са императивни и тяхното изпълнение следва да бъде установено по безспорен и непротиворечив начин от издаденото становище от електроразпределителното дружество, което в процесния случай не може да бъде направено.

Като носител на лицензията за разпределение жалбоподателят има задължения по ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6, като съгл. чл. 95, ал. 1 от същата наредба „Ч. Е. България“ да изготви работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта към разпределителната мрежа, а в ал. 3 на чл. 95 от Наредба № 6 е посочен и срокът за изграждане от оператора на присъединителните съоръжения. Липсата на ясни задължения на страните в издаденото становище и несъответствието му на чл. 27 от ЗЕВИ и Наредба № 6 относно задълженията за изграждане на съоръжения за присъединяване от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие- реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, които безусловно в закона са посочени, че са за сметка на собственика на съответната мрежа – „Ч. Е. България“ предпоставят законосъобразността на решението на КЕВР в насока на неяснотата на съдържанието на задълженията на страните в становището.

Също така тя съществува и по отношение на цената на присъединяването. Съгл. чл. 29, ал. 9, вр. чл. 24 от ЗЕВИ, тя е индивидуална и включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ разходите са за собственика на мрежата, а съгл. чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ-за собственика на присъединявания обект. Неоснователно е възражението, че КЕВР не е изпълнило задължението си за изработване на Методика в съответствие с чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ, поради което не е възможно

определяне на цена за присъединяване, освен по правилото, че производителят следва да поеме разходите за собственото си присъединяване. Липсата на методика, не освобождава електроразпределителното дружество от задължението му да спази императивните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ.

С оглед изложеното, оспореното решение на КЕВР е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а жалбата като неоснователна да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ преди „Чез Разпределение България“ АД, ЕИК[ЕИК]/, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], бл.Б. Бизнес Център, срещу Решение № Ж-94/11.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД/ преди „Чез Разпределение България“ АД, ЕИК[ЕИК]/, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], бл.Б. Бизнес Център, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 100.00 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: